

РЕШЕНИЕ

№ 5183

гр. София, 02.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 05.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **3759** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на С. Д. Г., чрез адв. И. И., срещу Решение № ПО-32/30.03.2022 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. № С220022-023-0000733/11.03.2022 г. на публичен изпълнител при същата дирекция.

В жалбата се твърди, че не са налице законовите предпоставки за налагане на предварителната обезпечителна мярка във връзка, с което излага подробни доводи (аналогични на посочените в жалбата по административен ред), че е нарушена разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Конкретно изтъква, че в процесното постановление липсва посочване на конкретното мотивирано искане отправено до публичния изпълнител, на следващо място предварителни обезпечителни мерки е следвало да се наложат в хода на ревизионното производство, а не след приключването му, в случая 16 дни след издаване на РА. Прави се възражение за липса на мотиви на органа, основани на достъпни до органа по приходите данни. Твърди се, че в противоречие с чл. 195, ал. 6 и ал. 7 ДОПК в процесното постановление не е посочена стойността на двата броя МПС, което възпрепятства извършването на преценка относно наличие на свръхобезпечение.

В с.з. жалбоподателя, чрез процесуалният си представител адв. И., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, а оспорваното ПНПОМ отменено като незаконосъобразно. Претендира разноски за държавна такса.

Ответникът - директорът на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София – град, Трето отделение, 44 -ти състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Постановление с изх. №С220022-023-0000733/11.03.2022 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК /л. 14-15/ е издадено от Р. М., на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, във връзка с постъпило мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения №Р-22220221004313-039-001/23.02.2022 г. /л. 23/ на В. К. Духова- К., на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството ѝ на ръководител на ревизията, във връзка с ревизия, възложена със ЗВР №Р-22220221004313-020-001/ 28.07.2021 г.

В искането са изложени конкретни мотиви за необходимостта от налагане на обезпечителни мерки за предварително обезпечаване на задълженията, които ще бъдат установени в резултат на ревизията. Посочено е, че размерът на имуществото на лицето е по-малък от размера на очакваните задължения, които ще бъдат установени при ревизията. Приложени са справки от Агенцията по вписванията.

До размера на очакваните задължения, от които главница - 49 411,21 лв. и лихва - 18 873,91 лв. ревизиращият екип е предложил да бъдат наложени обезпечителни мерки върху имущество, собственост на С. Г..

Въз основа на цитираното по-горе мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения са наложени следните обезпечителни мерки:

1. Възбрана върху недвижими имоти – 1/2 идеална част от поземлен имот в [населено място], [община], заедно с построена жилищна сграда, подробно описан в постановлението и с данъчна оценка 2 516,30 лв. за съответната част;
2. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги, находящи се в ТБ/ доставчик на платежни услуги [фирма] за сумата от 65 768,82 лв.;
3. Запор върху МПС, лек автомобил марка VOLVO, модел В 70, рег. [рег.номер на МПС] с балансова стойност 0,00 лв.; запор върху МПС, лек автомобил марка VOLVO, модел В 70, рег. [рег.номер на МПС] с балансова стойност 0,00 лв.

В постановлението е описано, че запорът следва да се счита наложен и върху наличните и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, по които е титуляр [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК].

Изпратено е заявление за вписване, отбелязване или заличаване до Служба по вписванията [населено място] с изх. №С220022-153-0001116/11.03.2022 г.

Изпратено е запорно съобщение до търговската банка с изх. №С220022-003-0011958/11.03.2022 г., връчено по електронен път на 14.03.2022 г.

Изпратено е и запорно съобщение до Столична дирекция на вътрешните работи с изх. №С220022-122-0004164/11.03.2022 г. за налагане на запор върху посочените в

постановлението МПС, връчено на 14.03.2022 г.

ПНПОМ с изх. №С220022-023-0000733/11.03.2022 г. е връчено на Ст. Г. на 18.03.2022 г. Същото е оспорено в срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК, като с Решение № ПО-32/30.03.2022 г. на директора на ТД на НАП - С. жалбата му е оставена без уважение.

Административен съд - София-град, Трето отделение, 44-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С Решение № ПО - 32/30.03.2022 г. директорът на ТД на НАП С., в производство по чл. 197, ал. 1 ДОПК, се е произнесъл по жалбата на С. Д. Г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК с изх. № С220022-023-0000733/11.03.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Направен е извод, че постановлението е издадено от компетентен орган, въз основа на мотивирано искане от орган по приходите, като са спазени изискванията за форма и съдържание на постановлението посочени в чл. 195, връзка с чл. 121, ал. 2 от ДОПК. Споделени са изцяло мотивите му за налагане на обезпечението, по съображение, че се съдържали данни и за двата основни факта, обосноваващи логически извод, за бъдещо затруднение - размера на предполагаемото задължение и установеното имотно състояние на длъжника.

Съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК решението, с което се потвърждава наложената обезпечителна мярка може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал. Условието, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка са определени от нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. Тоест, предмет на съдебен контрол в настоящото производство е както ПНОМ, така и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП - С.. Следователно, съдът съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В случая при извършване на служебната проверка, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в ТД на НАП - [населено място], съгласно правомощията му, определени в чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити. От своя страна и обжалваното решение на директора на ТД на НАП - С. е валидно и допустимо. Няма спор и, че решението е издадено от материално компетентен орган - директора на ТД на НАП - С., в срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителните мерки, в три хипотези: 1/ предоставянето от страна на длъжника на обезпечение в пари, безусловна или неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2/ липса на изпълнително основание, или 3/ неспазване на изискванията за налагане на

предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

Настоящият състав счита, че в случая е налице третата хипотеза – неспазване на изискванията на чл. 121, ал.1 от ДОПК предвид следното:

На обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания (чл. 195, ал. 1 от ДОПК). Съществува изключение от общия принцип и възможност за предварително обезпечаване на задължения (чл. 121 от ДОПК). Налагането на предварителни обезпечителни мерки се инициира в хода на извършвана ревизия от страна на НАП или при издаване на ревизионния акт, с мотивирано искане до публичния изпълнител от органа по приходите, извършващ ревизията. Също като същинската обезпечителна мярка и предварителната се налага с постановление и съдържанието му е аналогично. Стойността на обезпеченото имущество трябва да съответства на очаквания размер на недеklarираното публично задължение, ведно с лихвите за забава. Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността, публичният изпълнител да не открие, в деня на изпълнението, секвестрируеми права на длъжника годни да удовлетворят публичния вискател. Ето защо в чл. 195, ал. 2 от ДОПК е посочено, че обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. Именно обезпечителната нужда е основанието за налагане на обезпечение, а разпоредбите на чл. 121, ал. 1 и чл. 195 от ДОПК определят реда по който да стане това, като в зависимост от етапа на ревизионното производство наложените обезпечителни мерки се определят като предварителни обезпечителни мерки /преди издаване на акт по чл. 119 от ДОПК /, които имат временен характер и същински обезпечителни мерки / след издаване на РА/.

Съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Терминът "може" сочи на възможност, която при осъществяване следва да е обоснована с целта на мерките в съответствие с фактите и обстоятелствата по случая. Според закона искането следва да е мотивирано. Нормата на чл. 121, ал. 1 ДОПК в процесуален аспект регламентира реда за налагане на обезпечителната мярка, но този ред в случая не е спазен, тъй като към момента на налагане им – 11.03.2022 г. е бил налице вече издаден на жалбоподателя РА № Р-22220221004313-091-001/23.02.2022 г. с установени публични вземания за ДДС. Следователно към датата на издаване на процесното ПНПОМ не е била налице вече предварителна обезпечителна нужда. При наличието на такава е следвало да бъдат наложени предварителни мерки до издаване на РА и в случай, че с издаването му бъдат установени публични задължения в очаквания размер, то публичният изпълнител е следвало да пристъпи към продължаване на тяхното действие, съгласно чл. 121, ал. 6 от ДОПК с налагане на обезпечителни мерки от същия вид и върху същото имущество, обезпечавачи вече конкретно установените по основание и размер публични задължения.

С оглед на горното, жалбата се явява основателна, а обжалваното решение и потвърденото с него постановление на публичния изпълнител – незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

Съобразно изхода на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени

претендираните разноси в размер на 10 лв. - платена държавна такса.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София
- град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПО-32/30.03.2022 г. на директора на ТД на НАП С..
ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №
С220022-023-0000733/11.03.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..
ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на С. Д. Г., с ЕГН – [ЕГН],
сумата в размер на 10 лв. (десет лева) разноси по делото.
Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: